

Vaduokime Mūsų Brolius!

Vaduokime mūsų Brolius

PIJUS XI
Misijų Popiežius.

(Iš *Saleziečių Žinių*
1928 m. Gegužės mėn).

Gerbiamieji Bendradarbiai
ir Bendrabarbės!

Po kelis kartus skaičiau ir gērējaus čia prijungtu kun. Petro Ricaldone laišku, kurį jis parašē išvažiuodamas iš Siamo. Ta valstybē buvo paskutinē misija, kurią jis aplankē ilgoje savo po Tolimuosius Rytus kelionēje.

Šiuo savo rašiniu norējo patiekti man medžiagos, kuria vaduodamasis galēčiau ryškiai jums nupiešti visą mūsų misijų padētį tuose plačiuose kraštuose, kuriuos jis turējo progos apvažinēti.

Man gi atrodo jo laišką esant taip aiškiu, taip pilnu sielų išganymui meilēs, jog nēra reikalo nē ką nors pridurti, nē kito vardu jį paskelbti. Užtat čia jums jį ištisai paduodu, įsitikinęs, kad kaip mane sugraudino, nepaliks nepajudinęs ir kiekvieno skaitytojo širdies.

Be to, pasiskubinau jį patalpinti « Saleziečių Žiniose», šių dviejų sumetimų skatinamas:

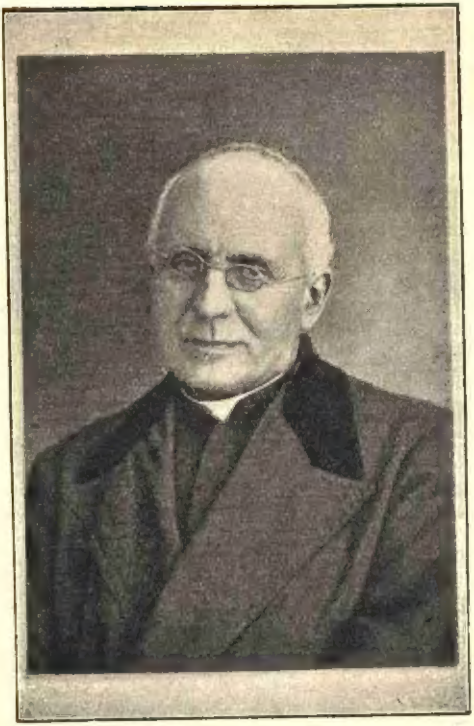
1. *Tikiu būsiu pirmas, kurs viešai prašysiu pagalbos iš šv. Teresės Kūdikėlio Jėzaus, kurią Jo Šventenybė Pijus XI taip nesenai paskelbė ypatinga misijų užtarytoja.*

2. *Esame juk Marijos Krikščionių Pagalbos mėnesyje. Dangiškoji mūsų Motina, kurios globai kunigas Bosko paliko mūsų misijas, ir šventoji Teresė Kūdikėlio Jėzaus tepažadina ne vieno karštai Dievą mylinčio žmogaus širdyje norą paremti šį veikimą.*

Visi Saleziečiai, jų auklėtiniai, pakrikštyti stabmeldžiai, Marijos Krikščionių Pagalbos Dukterys prašys Viešpatį gausiai atlyginti ir apdovanoti savo malonėmis visus tuos, kurie ateis mums į pagalbą.

Dėkingiausias Jūsų
Saldžiausioje Jėzaus Širdyje
Kun. PILYPAS RINALDI.

◉ ◉

Kun. Pilypas Rinaldi.

Siamas, 1927 met., lapkričio mēn.

Mylimiausias Kristuje Tēve.

Garbē Viešpačiui!

Štai aš jau ir baigiu savo ilgą kelionę.

Šiandien palikau mūsų brangiuosius Siamo sūnus. Palaiminau ir atsisveikindamas visus saldžiai apkabinau. Laivui skubiai beplaukiant Meklongo vandenimis, matau juos dar vis bemosuojant skarelēmis, kuriomis dažnai nusišluosto gailiai trykštančias iš akių ašaras. Mano širdis taipgi susigraudino.

Greitai sukaks lygiai metai nuo tos dienos, kada paliepei man vežti tiems tolimiems mūsų broliams misionieriams nors kiek raminančios tēviškos paguodos ir trečiojo kunigo Bosko įpēdinio padrąsinimą.

Ir taip šniokščiančių bangų paviršiumi besipūškuojant, mano vaizduotēje pinasi įvairios žavinčios mintys. Kada - ne - kada praslenka, be abejonēs, vienas kitas brangus atsiminimas. Iš to viso pagaliau savaime veržiasi karšta malda Viešpačiui, kuris taip ryškiai visur saugojo mane nuo priepuolių ir dar leidžia jausti tiek džiaugsmo, kurio žodžiais neišreikši.

Saldi paguoda.

Leisk, mylimasai Tēve, Tavo paguodos ir sunkios atsakomybēs naštos palengvinimo dēlei, man dar

Du Siamiečiai.

kartą pareikšti, jog visur Tavo sūnūs, apsišarvoję Garbingojo kunigo Bosko dvasia, ištikimai seka jo pēdomis.

Indijoje, Asame, Kinijoj, Japonijoj ir Siame, skirtinguose klimatu ir prigimties atžvilgiu kraštuose, įvairių papročių ir gyvenimo būdo tautų tarpe, visur, kaip ir Torino oratorijoj, ta pati Saleziečių pasišventimo dvasia, ta pati artimo meilē, kuri nepažįsta darbo ribų ir visumet pilna linksmumo.

Atvirai sakau, jog daug kartų, užuot raginus, turējau prilaikyti nepaprastą tų mūsų brangių sūnelių uolumą, kurie užmiršdami patys save, ryžtasi tapti sunkaus darbo aukomis, kad tik atvedus kuodaugiausiai sielų į Kristų.

Mano į juos maloniai kreipiamiems žodžiams buvo vienas atsakymas: Ką gi daryti? Kunigas Bosko mus taip išmokino, tokiais jis mus ir nori matyti.

Azijos žemēlapis.

Be to, kada prisimenu, jog mūsų brangusis tēvas, kunigas Bosko, apsiašarodavo vien tik pažvelgęs į Azijos žemēlapį, suprantu tuos mūsų bendrabrolių jausmus, kurie, gyvendami tų tautų tarpe, jaučia ypatingai karštą troškimą išvaduoti ir atvesti jas į Jēzaus Kristaus tikējimo šviesą ir meilę. Daugiau negu devynis šimtus milionų sielų, klaidžiojančių įvairių prietarų tamsybēse, nēra dar pasiekusi krikščioniškos meilēs saldybē. Man taipgi, ypatingai bežiūrint į tuos apleistus vaikučius, gailestis suspaudē širdį ir turējau verkti.

Mano mažieji siamiečiai.

Stovi man dar akyse mažieji Padang Besar'o draugai. Buvo tai prie Siamo valstybės ribų, kur mes prašėme leisti pereiti į kitą pusę. Keli vikrūs

Siamiečių dievaitis, gyvulių globėjas.

vaikučiai, vos mus išvydę, buvo bepabūgstą ir bebėgą, bet išgirdę į juos meilingai prabilstant, nekaltai šypsojos ir džiaugės jiems nesuprantamais svečiais. Tai buvo pirmieji siamiečiai, kurie pažino kunigą

Bosko jo sūnuose. Ir iš tikrųjų, gaila buvo su jais skirtis.

O, kad žinotumei kiek kartų Indijoje, Kinijoje, Japonijoje patyriau tą širdies skausmą, kurį gali jausti misionierius, kasdien matydamas tiek šimtų, tiek tūkstančių, tiek milionų sielų, kurioms jis nesuspėja, neįstengia parodyti išganymo kelią!

Ypatingas rūpesnis.

Leisk, taipgi, mylimasai Tēve, atverti tau mano širdį ir išreikšti tas mano mintis, kurios jau senai neduoda man ramybēs. Kodēl, daug kartų klausiu pats savęs, kodēl kunigo Bosko įpēdinis nepakelia savo balso ir nekviečia visas jēgas nukreipti į rytų misijas taip, kaip kunigas Bosko buvo nukreipęs į vakarų tautas? Tikēk, gerbiamasai Tēve, jog šiais laikais mes ir visos sielų išganymo trokštančios širdys ypatingai turi būti susirūpinusios rytais. Čia, negalime ir neprivalome slēpti, pradētas žaisti labai pavojingas žaislas, nuo kurio laimējimo ar pralaimējimo prigulēs opiausių ateities tautų klausimų išrišimas. Rytai, virtę krikščionišku kraštu, užtikrintų visam pasauliui taiką: taptų gi nuolatinių baisių grąsinimų lizdu, jei pasiduotų kerštingo bolševizmo ir anarchizmo įtakai.

Vardan kunigo Bosko.

Tamsta man atsakysi: ką gi daugiau vargšai Saleziečai gali nuveikti, negu kad iki šiol nuveikē? O! Aš norēčiau, kad tavo balsas pasiektų visur,

Misij nieriai skelbia Dievo žodį.

kad visų širdyse sužadintų švento ir drąsaus toje srityje entuziazmo! Sielų vadavimo ir ganymo darbe nē vienas negali būti bešalis. Visi, jei dar nēra, privalo įsitikinti, kad tie milionai Jēzaus Kristaus atpirktų sielų turi būti į Jį nuvesti, kad Jis jas apšviestų tiesos šviesa ir uždegtų jų širdis ta meilēs liepsna, kurią Jis atnešē pasauliui. Tai privalo visi žinoti. Tu gi, gerasai Tēve, kunigo Bosko vardu, negali tylēti, bet turi į visus kreiptis tardamas, kad tam darbui reikalinga dviejų dalykų: žmonių ir medžiaginēs paramos. Kas nežino, kad ir dvasinēs kovos ruošiamos, puolamos ir nugalimos gerai priruoštais ir reikalingais įrankiais aprūpintais kareiviais?

Laitkynsew'e.

Neiškenčiu čia nepriminęs vieno nuotykio. Nepaprasto įspūdžio paliko manyje Laitkynsew'o žmonių minios, indų papročiu sutūpusios prie mažutēs misijų bažnytēlēs. Jų ten buvo keli tūkstančiai: kantriai kiūtojo karštos pietų saulēs kepinami: visi jie ištroškę šviesos: daugelis buvo atvykę pēsti iš tolimų vietų, neatbodami kas dviejų, kas trijų, o kai kas ir keturių dienų kelionēs per aukštus ir sunkiai perlipamus Asamo kalnus.

Po didelio ir iškilmingo susirinkimo, ējo būriais tie vargšai pas Tēvą, anot jų, pas *Fathar Ramba*, su įvairiausiais maldavimais, kurie maždaug visi viena tesakē: Kai parvažiuosi į Toriną, pasakyk Didžiajam Tēvui, kad tuoj atsiųstų misionierių į mūsų apylinkes; jie mus išmokys ir pakrikštys.

Procesija misijų krašte.

Pasakyk tavo geriesiems Europos broliams, turtingiems, visoms geroms sieloms, kad mums padėtų pastatyti nors mažą bažnytėlę, mokyklą, kur galėtumēm auklēti ir krikščioniškai išmokyti mūsų vaikus».

Ašaromis paplūdusiomis akimis žiūrējau į tas paprastas ir geras sielas, ištroškusias šviesos ir meilės. Liūdesys spaudē man krūtinę, nes prisimindamas mūsų padētį, negalējau jiems niekuo kitu padēti, kaip tik paguosti tolima viltimi. Daug kartų mano žvilgsnis susitiko su Mons. Mathias žvilsniu. Abu kalbēdami įsiminēva, kad vien tik Asamas skaito virš aštuonių milionų giventojų, išsiskirščiusių 190.000 kvadratinių kilometrų teritorijoje. O misionierių taip maža! Daug pastangų, daug rūpesnio buvo padēta, bet daug dar dirvonų liko visai nejudintų.

Pašaukimai.

Tai gal į misionierius pašaukimų stinga? — kai kas gali paklausti. Ne, ne; jų skaičius nuolatos didēja. Visur naujas atgimimas, visur negirdētas judējimas, iš visų pusių traukia skaitlingi tvirtų, drąsių jaunuolių būriai, trokštanti pasišvęsti sielų ganymo darbe.

Didžiojo misijų Popiežiaus balsas sukēlē visur švento entuziazmo ir kilnių pasiryžimų. Laikau dar rankoje kelis laiškus, kuriuos gavau iš mūsų misionierių personalo ruošimo įstaigų. Dievuliau mano, kaip liūdna! Tik per tris mēnesius reikējo neigiamai atsakyti į 200 paduotų prašymų. Kodēl

Naujieji krikščionys.

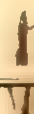
SALEZIEČI

Garbingasis kun. Bosko pradėjo savo misijas 1875 metais, lapkri nierių, kurių vadas buvo kun. Jonas Cagliero, vėliau Bažnyčios k

42 misijas su 1.572 jose dirbančiais

MISIJOS

1. **Magelano ir Malvinų salos** (Čilėj) = *Apaštališkas Vikarijatas* . .
2. **Pietinė Patagonija ir Ugnies Žemė** (Argentinoje) . . . .
3. **Šiaurinė Patagonija** (Argentinoje) . . . .
4. **Vidurinė Pampa** (Argentinoje) . . . .
5. **Gran Chaco** (Paragvajuje) . . . .
6. **Mendez ir Gualankiza** (Ekvatoriuje) = *Apaštališkasis Vikarijatas* .
7. **Registro do Araguaya** (Brazilijoje=Matto Grosso) = *Apaštališkoji Prel.*
8. **Rio Negro** (Brazilijoje=Amazonė) = *Apaštališkoji Prelatūra* . . .
9. **Porto Velo** (Brazilijoje=Amazonė) = *Apaštališkoji Prelatūra* . .
10. **Viduržiemio rytai** (Mažojoj Azijoj=Eigipte=Palestinoj) = *Apašt. Prefektūra*
11. **Aukštoji Luapula** (Kongo Belga=Vidurinėj Afrikoji) . . . .
12. **Asamas** (Indijoje) = *Apaštatiškoji Prefektūra* . . . . .
13. **Heungshan-Macau** (Kinijoje) . . . .
14. **Shiu Chow** (Kinijoje) = *Apaštališkasis Vikarijatas* . . . .
15. **Kiu-Sciu** (Japonijoje) . . . .
16. **Siamas** = Misija pradėta 1927 m. . . . .
17. **Krishnagar** (Indijoje) = Nesenai pavestoji Saleziečiams misija .

Be viršminėtų misijų, kurios turi nustatytas ribas (išskiriant V Platinimo draugijos teritorijoje išsimėčiusių 25 pagalbines misijas, Dukters-vienuolės: Australijoj, Dily'j Timoro saloje, Houng-Kong' (Geros Vilties iškyšulyje), Alžyre ir Tunise (Šiaurinėj Afrikoje), K koje). Šiose skaitlinėse nepriskaitomos visos civiliniuose Ameri

įstaigos su 6.688 Saleziečiais ir 551 su 5.431

IŲ MISIJOS.

kričio mėn. 11 dieną, išleisdamas dešimtį pirmųjų Saleziečių misio- s kardinolas. — Dabar Saleziečių misijos plačiai išsivystė ir skaito is asmenimis. Štai jų bendra statistika:

	Plotas Kv.klm.	Gyventojai			Misijų personalas		
		Katalikų	Eretikų ir skizmatikų	Stabmeldžių	Misio-nierų	Klierikų	Seserų
.	181.783	34.500	4.800	300	26	—	58
.	267.000	20.700	300	400	9	—	11
.	562.000	219.800	9.425	7.194	108	159	111
.	145.907	77.918	6.128	2.500	33	—	20
.	297.938	30.000	2.000	15.000	11	—	3
	15.000	7.600	8	13.000	43	67	8
el.	246.875	18.400	300	5.000	29	2	15
	—	21.000	—	17.000	27	6	10
.	300.000	14.000	1.200	12.000	9	—	—
ra	—	—	—	—	96	45	60
.	36.575	1.275	2.000	94.000	39	29	6
.	187.718	10.102	140.000	8.141.738	89	40	37
	—	1.697	1.000	1.200.000	30	—	—
.	34.000	3.646	2.400	2.500.000	15	26	9
.	13.728	490	1.545	1.726.721	9	—	—
	118.000	6 435		2.000 000	29	—	—
	35.879	6.250	6.250	6.987.281	—	—	—

-iduržemio Rytų misijas), kunigo Bosko Saleziečiai turi ir Tikėjimo -as, kuriose dirba 104 Saleziečiai ir 44 Marijos Krikščionių Pagalbos -ng'e, Shangai'juje, Mylapore — Taujore (Indijoje), Pietinėj Afrikoje Kostantinopolyje, Skutary (Albanijoj) ir La Merced (Perú respubli- -erikos ir Europos kraštuose jaunuomenės auklėjimo esančios 463 31 Marijos Krikščionių Pagalbos Dukterimis.

gi? - Dēl to, kad mūsų institutų per maža, dēl to, kad mes neįstengiame išlaikyti didelius misijų kandidatų būrius.

Esu tikras, mylimasai Tēve, kad jei kunigo Bosko įpēdinio balsas pasiektų visas tas skaitlingas dosnias širdis, kurias pats Viešpats pažadina, rastų stipraus atbalsio ir širdingo pritarimo.

99 metų.

Be abejonēs, pameni dar tą senelį, taip nesenai pasimirusį Ispanijoj, gilioje 99 metų senatvēje. Kada tik aš jam dēkodavau už Saleziečių personalo ruošimui įsteigtą įstaigą, jis, Dievo ir artimo meilēs perimtas, man sakydavo: « Aš turiu būti dēkingas Tamstoms. Viešpats man davē turtus ir visai teisingai privalau juos panaudoti Jo garbei. Be to, žiūrēdamas į mano naudojamų turtų vaisius, jaučiu širdyje tiek tyro džiaugsmo, jog nepaliauju už tai dēkojęs Dievui».

Pakvietimas turtingiesiems.

O juk visur ir daugelį rasime ką tik minēto senelio sąlygose! Pasitaiko dažnai asmenų, kurie būdami vieni, nežino kaip panaudoti savo turtus. Pasitaiko prakilniųjų luome ir tokių asmenų, kurie ar tai paveldēję, ar tai savo išmintingu darbštumu yra sukaupę milžiniškus turtus, bet gyvena liūdesio prispausti dēl to, kad bevaikiai ir neturi savo įpēdinių. Kodēl juos neparaginti, kad] apsiimtų kaipo savo dvasinius sūnus išlaikyti kelis misijų

Šventadienio oratorija Japonijoje.

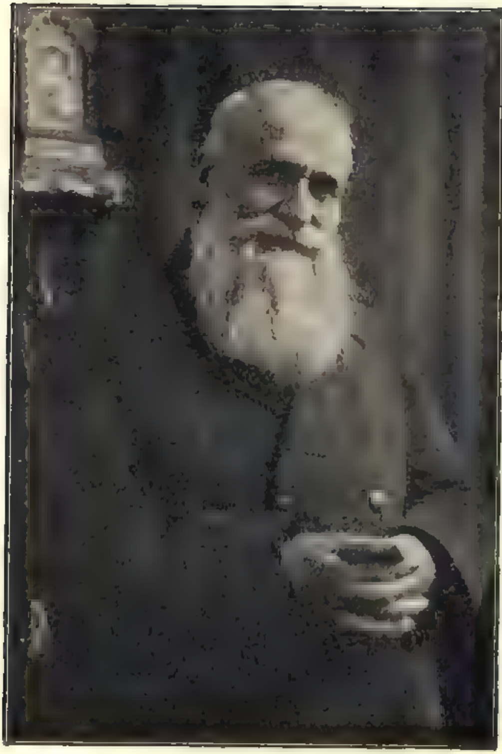
kandidatus, kad savo dvasios nuraminimui įsteigtų kokį nors institutą, kur būtų galima ruošti tiek skaitlingų pašaukimų, kurie likę be globos pražūna.

Tam reikalinga milionų! Suprantu; bet žinau taipgi, kad kaikurie turtai ne kiek tepajustų, jei didesnei Dievo garbei ir sielų išganymui skirtų ir gana žymias sumas.

Aukso puslapis.

Dar vieną atsišaukimą, man regis, galiu ir privalau čia patalpinti, būdamas veik tikras sulaukti pritarimo. Tai darau ne mano, bet Garbingojo kunigo Bosko vardu. Kad galētumēm rytų misijose tikrai pasēkmingai tęsti pradētąjį darbą, mums reikalinga mažiausiai tūkstančio misijų krepšiukų. Argi tai atrodo daug? Argi neatsiras tūkstantis dosnių asmenų, sutinkančių paaukoti po 20.000 lirų (11.110 litų) pilnam vieno misioniero paruošimui ir jo visais dalykais aprūpinimui?

Per ištisus šiuos metus pašvęsčiau pirmąjį « Saleziečių Žinių » puslapį, kuris turētų būti aukso puslapiu, visų tų asmenų vardų patalpinimui, kurie prisidēję tame darbe, savo kilnia artimo meile, būtų pavyzdžiu kitiems. Norēčiau, kad nors pirmomis raidēmis ar kitu kokiu ženklu būtų pažymēti tų ypatų vardai, kurios mēgsta daryti gera patylomis. Tame darbe daug reiškia ir pavyzdys, nes dažnai paskatina ir patraukia kitus.

Kun. Petras Rikaldone.

Ką gali nuveikti viena krikščionė motina.

1908 metais buvau Pietinėje Amerikoje. Neminiu asmenų vardų, kad nesulaužyčiau prižado. Tarp kitų atėjo pas mane viena ponia ir sako: « Tėveli, būčiau buvusi laiminga, jei nors vienas mano sūnus būtų išėjęs į kunigus. Kadangi man nėra skirta pažinti tos laimės, malonėk priimti šią pinigų sumą išlaikymui ir priruošimui vieno misionieriaus, kuris kas dieną melstų Viešpatį už mane ir visus savo vargus pašvęstų Aukščiausiam už mano vaikus ir už visus dvasinius bei medžiaginius mano šeimynos reikalus». Jai tai besakant, balsas virpančiai skambėjo iš gailesčio suspaustos krūtinės, ir bematant pravirko. Kiek motinų, kiek našlių, kiek gerų sielų jaus patraukimą pasekti šį kilnų pavyzdį!

Nuliūdusios sielos... paklausykite!

Prityręs tik gali pasakyti, koks saldus balzamas yra artimo meilės dosnumas skausmo atvertoms žaizdoms. Nes artimo meilė mus veda, mus priartina, mus suvienija su Dievu, kurio Švenčiausioji Širdis yra tikros liepsnojančios meilės ir paguodos šaltinis. Norėčiau pakviesti visus nuliūdusius ir skausmo prispaustus asmenis pabandyti prisidėti prie sielų ganymo darbo.

Kodėl nepavaduoti prarastąjį sūnelį, apverktąją dūkrelę vienu nuolatiniu misijų kandidatu — aspirantu, kuris jūsų įneštos sumos dėka galėtų tapti Kristaus apaštalu? Kodėl mirusio tėvelio, motutės,

Afrikiečių sodžius.

ar kito mylimo asmens vardą nesujungti su kokio nors misionieriaus vardu, kuris tolimuose kraštuose dirbdamas sunkų evangelizavimo darbą, iškęstus vargus pavestų tų sielų naudai? Kodėl jūsų mylimoms sieloms neparūpinti amžino atilsio, o savo šeimynoms saldžios paguodos?

Pasigėrėdami žiūrime į ligonines, į visas kitas labdaringas įstaigas, pastatytas mirusiųjų asmenų atminimui ir sakome: telaiminie Viešpats dosnius aukotojus. Kodėl gi nekviesti kitus pasekti didžius pavyzdžius, steigiant ir užlaikant misionierių ruošimo įstaigas? Kas išskaitys tą gera, kurį gali nuveikti tokie institutai?

Labdaringumo dirba visiems atvira.

Suprantu, jog ne visi išgalės atlikti taip didelius viršiau minėtus darbus: dauguma turi tenkintis prisidėdami nors menka dalele. Bet kiekvienas turi žinoti, jog svarbūs ir neatidėliojami reikalai šaukiasi visų pagalbos. Viešpats ypatingomis palaimomis ir malonėmis atlygins nors ir už mažiausią neturtingojo auką.

Vienas galės padengti metines vieno misijų kandidato išlaidas — 1000 lirų (550 litų): kitas paaukos 500 lirų (275 litus) už vieną katekistą arba 200 lirų (110 litų) už vieno misijose auklėtinio išlaikymą. Kas to negalės atlikti, padės mums malda, propaganda, suras ir pasiųs į mūsų įstaigas gerų, misijoms norinčių pasišvęsti jaunuolių ir t. t. Visi privalo, gali ir nori ateiti mums padėti, už visus mes melsime Viešpatį.

Bet ar Saleziečiai neturtingi?!...

Sopējo man širdį beskaitant paskutinį Tavo laišką, kuriame man įsimeni keblią padētį, kurioj atsidūrei beleisdamas 142 misionierius, kuriems ne tik reikia išpirkti kelionē, bet ir parūpinti visų reikalingiausių dalykų. Skausmas padidējo, kada išgirdau sakant, kad Saleziečiai būk tai esą turtingi.

Matai, ir aš, net pačioje lēšų atžvilgiu sunkiausioje valandoje, turējau girdēti kurį - ne - kurį sakant tuos pačius žodžius. Galvodamas apie neišbredamą Tavo ir visų mūsų padētį, negaliu susprasti, iš kur ir kaip pasklido panašūs gandai.

Daug kartų pats savęs klausiau, kokiu būdu galējo kilti tos jokio pagrindo neturinčios, tuščios, fantastinēs legendos. Gal kai kas skaitydamas « Saleziečių Žiniose » apie taip nepaprastą mūsų kuklios Kongregacijos išsivystymą, bus pagalvoję: Saleziečiai steigia visur naujas įstaigas, didina savo institutus: tai tik jiems pinigų nestinga. Argi Tau neatrodo, kad iš to reiktų padaryti priešingą išvadą? Vien tik dēl to, kad kunigo Bosko sūnūs steigia naujas įstaigas ir platina jau esančias, pasilieka visumet tuščiomis rankomis; ir nemažiau šiandien kaip vakar prislēgti visokiais reikalais, kurie laukia paramos.

Iš kitos gi pusēs, ar mes galime tylēti? Ar mums yra leista atimti iš mūsų geradarių teisē pažinti kur ir kokiu būdu yra sunaudotos jų aukos? Argi Viešpats pats kitų padrąsinimui ir paskatinimui

nēra pasakęs: *Jūsų gerus darbus temato visi?* — Ne tuštybē užtat, kas atrodytų visai juokinga; mūsų darbų garsinimas nieko bendro neturi su turtingumu - o tik paprastas išvardijimas nuveiktojo gero, paprastas paminējimas turto, jau suvartoto našlaičių išlaikymui, dvasinių pašaukimų ugdymui ir įvairiems kitiems labdaringiems darbams.

Vargšas kunigas Rinaldi! Šį kartą Tavo sūnų nenaudai tenka kęsti ir pajuokimų. Ne, ne, ne tik neesame, bet ir nenorime būti turtingi!

Mama Margerita.

Skamba dar mūsų ausyse griežti ir virpanti mamos Margeritos žodžiai, sakyti kunigui Bosko: « Jei kada nors, tavo nelaimei, taptum turtingu, aš neįkelčiau kojos į tavo butą ».

Saleziečiai nori, kad kunigo Bosko mama galētų lankyti visas jų įstaigas be jokios baimēs rasti ten turtų. Sielų! Sielų! — štai mūsų troškimas, mūsų programa, kunigo Bosko sūnų pažymys! Mes išleisdami į pasaulį šimtais, tūkstančiais mūsų įstaigose išsiauklējusių ir išsimokslinusių našlaičių ir jaunuolių, norime sakyti: « Štai mūsų džiaugsmas: štai mūsų turtai! »

Susiprantu, jog per daug išnaudoju Tavo, brangusis Tēve, kantrybę. Ką gi daryti? Taip senai jau matēmēs!... ir šiandien berašant, tarsi, kalbu dvasia su Tavimi ir jaučiu didelį džiaugsmą. Baigdamas noriu dar pasakyti, kad kiekvienas, kuris turi širdyje nors mažą Viešpaties meilēs

kibirkštėlę, atvažiavęs į rytus, savaime kartu su manimi sušuktų: Bėkite gelbėti tas nesuskaitomas mūsų brolių minias, visomis pastangomis rūpinkitės teikti kuodaugiausiai paramos misionierių ruošimui. Tos sielos laukia mūsų visų prisidėjimo jų išganymui!

Atsidavęs Kristuje sūnus
Kun. P. RIKALDONE.

PASKUTINIEJI KUN. BOSKO PATARIMAI

◎ ◎ ◎

Misionieriams beeinat iš Marijos Krikščionių Pagalbos Šventyklos ir miniai dar kartą jiems paskutinį sudie bešaukiant, kunigas Lemoyne taip tarė kunigui Bosko: *« Ah, kunige Bosko, pagaliau pradeda pildytis tavo sapne girdėtieji žodžiai: — Inde exibit gloria mea — iš čia išeis mano garbė ».*

— Tiesa, atsakė Gargingasis giliai susigraudinęs.

Dar kai kunigas Bosko neturėjo nė pėdos nuosavios žemės statyti kokią nors įstaigą ir be to buvo apsuptas įvairių priespaudų, Švenčiausioji Panelė apsireiškusi sapne, kaip jis sakydavo, parodė jam būsimą milžinišką Torino oratoriją, švento Pranciškaus iš Salės bažnyčią ir Marijos Krikščionių Pagalbos šventyklą, kurios viduje ant plačios baltos juostos buvo užrašyti šie žodžiai: — *Hic domus mea; inde gloria mea — Tai yra mano namai; iš jų išeis mano garbė ».*

Tas sapnas pasikartojo dar kartą. Paslaptingoji Ponia nuvedus jį į tą vietą, kurioje dabar pastatyta Marijos Krikščionių Pagalbos bazilika, tarė: « Šioje vietoje, kur garbūs Torino kankiniai: Salutorius, Aventorius ir Oktavijus kentėjo savo kančias, toje vietoje, kuri apšlakstyta ir pašvęsta jų krauju, noriu, kad Dievas būtų garbinamas ypatingu būdu. »

Išeinant iš tos Šv. Panelės noru pastatytos šventyklos, kunigas Bosko įteikė savo pirmiems misionieriams šiuos brangius atminimus:

1) *Ieškokite sielų, bet ne turtų, ne garbės, ne aukštų vietų.*

2) *Mylėkite visus ir su visais elkitės kuomandagiausiai; bet venkite pašnekėsių ir artimesnių santykų su kitos lyties arba įtartino elgimosi asmenimis.*

3) *Nedarykite vizitų be svarbių artimo meilės priežasčių.*

4) *Nepriiminėkite be svarbių priežasčių pakvietimus į puotas. Būtinam reikalui esant, stenkitės eiti dviese.*

5) *Ypatingu būdu rūpinkitės ligoniais, vaikais ir neturtingaisiais; už tai laimins jus Dievas ir pamils žmonės.*

6) *Laikykite pagarboje visus tikybinės ir pasaulinės valdžios atstovus.*

7) *Sutikę gatvėje įžymesnį asmenį, rūpinkitės jį pasveikinti ir pagerbti.*

8) *Panašias elkites su visais dvasininkais, vienuolynų nariais ir jų viršininkais.*

9) *Venkite tinginiavimo ir ginčų. Būkite saikūs valgyme, gėrime ir poilsyje.*

10) *Mylėkite, užtarkite ir pagarboje laikykite kitus tikybinius ordenus ir visumet prielankiai apie juos kalbėkite. Taip elgdamiesi įgysite kituose pagarbos ir nuveiksite daug gero.*

11) *Iš jūsų gyvenimo būdo, rūbų, valgio ir namų žmonės turi spręsti, jog esate neturtingi; taip būsite turtingais prieš Dievą ir patrauksite į gera visų širdis.*

12) *Dabokite savo sveikatą. Dirbkite uoliai, bet tik tiek, kiek jūsų jėgos išneša.*

13) *Mylėkitės, dažnai tarp savęs pasitarkite, vienas kitą nuolankiai perspėkite, niekumet viens kitam nepavydėkite, bet priešingai, vieno pasisekimas ar laimė teesie visų*

pasisekimu ir laime, vieno kurio rūpesnis ir kentējimai teesie visų bendru rūpesniu ir kentējimu. Kiekvienas privalo stengtis kiek galint pašalinti įvairius nemalonumus.

14) *Griežtai laikykitēs savo regulų ir niekumet neužmirškite tinkamai atlikti vieną kartą mēnesyje geros mirties rekolekcijų dieną.*

15) *Kas rytą pašvęskite Dievui visos dienos darbus, ypatingai išpažinties klausymą, pamokas, katekizmą ir pamokslus.*

16) *Atsidēję ir uoliai platinkite maldingumą į Mariją Krikščionių Pagalbą ir į Švenčiausiame Sakramente paslēptąjį Jēzų.*

17) *Raginkite jaunimą, kad dažnai eitų išpažinties ir šv. Komunijos.*

18) *Ugdykite pašaukimus į kunigystę, įkvēpdami į jaunas širdis: 1. skaistybēs meilę ir jai priešingos nedorybēs neapykantą; 2. nepadorių ir lengvabūdžių draugijos vengimą; 3. elkitēs su jais nuoširdžiai, švelniai, maloniai.*

19) *Norēdami išrišti painius ginčus, pirmiau išklausykite abejus susiginčijusius.*

20) *Neužmirškite, kad už trumpus šios žemēs vargus ir kentējimus mums yra paruoštas danguje gausus atlyginimas.*

Genovoje kun. Bosko padavē kunigui Cagliero kitą laišką, kuriame kartu su daugeliu kitų *pro memoria,* buvo duota patarimų apie pirmųjų įstaigų steigimą, jų vedimą ir kai kurie nurodymai apie Saleziečių geradarius. Galų gale įrašē kelias mums paminētinas mintis:

« Rūpinkitēs visų kūno ir dvasios sveikata ir stenkitēs taip sutvarkyti darbus, kad kiekvienas turētų reikalingo poilsio.

« Nē vienas tenesididžiuoja tuo, ką žino ar sugeba, kiekvienas be veidmainiavimo tedirba tai, ką gali.

« Savo laiškuose niekumet neužmirškite pažymēti, kad prisimenate savo maldose visus mūsų Kongregacijai gera

darančius. Toje srytyje niekumet nebus perdaug. Kelionėje arba kur sustojus, niekumet neužmirškite parašyti po trumpą laiškiuką žymesniems ten esantiems mūsų geradariams. Toji taktika atneš daug naudos ir jums ir mums. Darykite tai, ką galite. Dievas atliks, tai, ką mes neįstengiame. Kiekviename reikale visą jūsų viltį padėkite Jėzuje Švenč. Sakramente ir Marijoje Krikščionių Pagalboje, tada patirsite kas tai yra stebūklai.

« Aš jus lydžiu savo maldomis ir kiekvieną rytą prisiminsiu jus savo šv. Mišiose. Lai Viešpats Dievas laimina visus jūsų gyvenimo žingsnius. Melskitės už mane ir už jūsų motiną — Kongregaciją.

⊙ ⊙ ⊙

Internacionalė Spaustuvė — Torino.

Visais reikalais kreipkitės šiuo adresu:

Vyr. Sal. Rektorius Kun. Pil. Rinaldi
Via Cottolengo, 32 — Torino (109) - Italia.